

RĪGĀ

2024. gada 12. septembrī
Nr. 1-23/67

Finanšu ministrijai

Informācijai:
Latvijas Bankai

Visiem adresātiem paziņošanai e-adresē

Par likumprojektu "Solidaritātes iemaksas likums"

Latvijas Finanšu nozares asociācija (turpmāk – Asociācija) 2024. gada 4. septembrī plkst. 16:49 saņēma izvērtēšanai likumprojektu "Solidaritātes iemaksas likums" (turpmāk – likumprojekts) un tā anotāciju. Asociācija pateicas ministrijai par iespēju pārcelt sākotnēji 06.09.2024. plānoto tikšanos uz 12.09.2024.

Asociācija neatbalsta likumprojekta virzību. Tomēr, ievērojot valsts suverēnās tiesības likumā noteikt nodokļus un nodevas un pieļaujot, ka likumprojekts tiks virzīts pieņemšanai, īpaši uzsver:

- 1) nodoklim (nodevai) neatkarīgi no bankas lieluma, būtu jābūt būtiski mazākam;
- 2) nosakāmi nepārprotami nodokļa (nodevas) griesti;
- 3) nodoklis (nodeva) nedrīkst ierobežot kredītēšanu;
- 4) nodoklis (nodeva) nedrīkst sodīt bankas par kredītēšanu;
- 5) nodoklis (nodeva) nedrīkst būt spēkā ilgāk par vienu gadu.

Minētās pozīcijas pamatojums izklāstīts zemāk. Vēstulē ietverti arī priekšlikumi par pašu likumprojektu.

I Vispārējie komentāri par likumprojekta ieviešanas procesu un virspeļņas nodokli

[1] Asociācijas ieskatā banku virspeļņas nodokļa ieviešana ir nesamērīga, tuvredzīga un necaurspīdīga gan no pamatojuma, gan procesa viedokļa. Ieviešanai būs negatīvas ilgtermiņa sekas, kas apgrūtinās Latvijas ekonomikas izaugsmi, noturību un it īpaši konkurētspēju un pievilcību privātajām investīcijām.

[2] Asociācija atkārtoti aicina ievērot lielāku lēmumu pieņemšanas caurspīdīgumu. Virspeļņas nodokļa ieviešana ir apspriesta jau gandrīz divus gadus, bieži bez nozares līdzdalības un iesaistes. Asociācija aicina visaptveroši izvērtēt plānotā nodokļa ietekmi uz finanšu sektoru kopumā un uz katru banku gan individuāli, gan konsolidētā grupas līmenī, jo šobrīd minētā analīze nav veikta (tā nav ietverta likumprojekta anotācijā).

[3] Nozare nepārprotami iestājas pret virspeļņas nodokļa ieviešanu. Nozare lieliski apzinās, ka mūsu valsts valdība un likumdevējs uzskata virspeļņas nodokli bankām par ātru un vieglu risinājumu jau ieilgušajiem izaicinājumiem un ekonomikas strukturālām problēmām. Tāpēc Asociācija aicina, ja nodoklis (nodeva) tiek ieviests, tad ieviest to caurspīdīgā procesā, kurā iesaistīti visi.

[4] Eiropas Centrālā Banka (ECB) savā 2023. gada 4. aprīļa negatīvajā atzinumā attiecībā uz solidaritātes iemaksas ieviešanu Lietuvā (CON/2023/9) norāda, ka stingri nošķirami kredītiestāžu papildus ieņēmumi saistībā ar augstākām procentu likmēm no vispārējām valdības budžeta vajadzībām un ir jānovērš solidaritātes iemaksu izmantošana vispārējiem fiskālās konsolidācijas mērķiem.

[5] Ar likumprojekta ieviešanu finanšu nozarei būtībā tiktu uzlikts par pienākumu segt tos tēriņus, kurus valdība nespēj finansēt, efektīvi iekasējot nodokļus. Atbilstoši ministru pašu paustajam, finanšu nozare pašlaik ir ātrākais un vienkāršākais avots, no kā pasmelties līdzekļus budžeta robu aizpildīšanai, no kā secināms, ka esošā budžeta plānošana nav bijusi efektīva.

[6] Uzsveram, ka gan vietējiem, gan it īpaši ārvalstu investoriem, pievilcīgākas ir tās valstis, kur ir skaidri vispārējie darbības noteikumi, pārredzama ilgtermiņa nodokļu (nodevu) politika un stabila sadarbība starp publisko un privāto sektoru.

[7] Eiropas Centrālā Banka un Starptautiskais valūtas fonds ir skaidri un nepārprotami norādījuši, ka virspeļņas nodoklis nav atbalstāms risinājums, un ir aicinājušas atturēties no šāda nodokļa ieviešanas.

[8] Likumprojekts ir pretrunā EBA (*European Banking Authority*) vadlīnijām, kas tiek piemērotas kopš 2010. gada. Tās nosaka, ka kredītiestāžu pārvaldībai jābūt tādai, kas neveicina īstermiņa peļņas gūšanu ar monetāriem stimuliem (piemēram, atalgojuma politika) un neapdraud vidēja termiņa un ilgtermiņa mērķus. Likumprojektā paredzētā solidaritātes iemaksas lieluma sasaiste ar kredītportfeļa izaugsmi ir pretrunā arī ar Latvijas Bankas Kredītriska pārvaldīšanas noteikumos paredzēto principu, kas nosaka izveidot tādu kredītriska stratēģiju, lai tieši novērstu īstermiņa peļņas gūšanu.¹

[9] Kreditēšanas mākslīga stimulēšana nepārprotami nozīmē palielināt riska apetīti, kas būtu nevis banku stratēģijas vadīts lēmums, bet valsts uzspiesta un finansiāli īpaši stimulēta (solidaritātes iemaksu atlaižu sistēma). Nav pieņemams, ka valsts finansiāli motivē nepamatotu augstāka riska uzņemšanos, īpaši apstākļos, kad vienlaicīgi tiek ierobežota banku spēja stiprināt kapitālu iespējamo kredītzaudējumu segšanai.

[10] Piedāvātais likumprojekts liegs iespēju stiprināt banku kapitāla bāzi, neskatoties uz arvien augošajām ar kapitāla stiprināšanu saistītajām prasībām. Minētais īpaši attiecas uz Vienoto noregulējuma mehānismu (SRB), kas darbojas Eirozonas valstīs. Tas nosaka individuālas MREL (*The Minimum Requirement for Own Funds and Eligible Liabilities*) prasības, kas bankām jāpilda, lai īstenotu šī mehānisma galveno mērķi - nodrošinātu grūtībās nonākušu banku noregulējumu organizēti un ar minimālām izmaksām nodokļu maksātājiem un reālajai ekonomikai. MREL prasības var izpildīt vai nu ar papildu kapitāla apjomu vai citiem dārgiem finanšu instrumentiem. Tajā pašā laikā solidaritātes iemaksas neļaus pietiekami stiprināt kapitāla bāzi.

[11] Paredzēts, ka banku kredītportfeļiem būtu jāpieaug par 10% – 12%, ja bankas vēlētos mazināt virspeļņas nodokļa ietekmi saņemot 50% atlaidi. Ievērojot mūsu vēsturisko pieredzi, šādi kredītportfeļa pieauguma tempi nozīmē apzinātu Latvijas vešanu nākamajā maksātnespējas un inflācijas krīzē, it īpaši ja nodoklis (nodeva) paliek spēkā uz ilgāku, likumprojektā norādīto, trīs gadu termiņu. Pēdējo 20 gadu laikā banku kredītportfeļi pieauga vairāk par 10% tikai pirms 2008. gada krīzes. Nenoliedzami nozīmīgs pieaugums bija arī pēc Covid-19 perioda 2021. gadā, kas saistīts ar atgriešanos normālā situācijā pēc dziļākas krīzes. Abus šos periodus pavadīja augsta inflācija. Asociācijas ieskatā vēl viens augstas inflācijas periods būtu iznīcinošs Latvijas ekonomikai. Tādējādi zaudējumi būs ne tikai bankām, bet Latvijas ekonomikai kopumā - uzņēmumu un arī māsjsaimniecību maksātnespēja.

---

¹ EBA vadlīnijas "Pamatnostādnes par kredītiestāžu kredītriska pārvaldības praksi un paredzamo kredītzaudējumu uzskaiti" (*EBA Guidelines on credit institutions credit risk management practices and accounting for expected credit losses*); EBA 2020. gada vadlīnijas "Pamatnostādnes par aizdevumu iniciēšanu un uzraudzību" (*EBA Loan Origination Guidelines*), kas atspoguļotas Latvijas Bankas 18.12.2023. noteikumos Nr. 265 "Kredītriska pārvaldīšanas noteikumi"

[12] Izmantojot neto procentu ieņēmumus solidaritātes iemaksas bāzes noteikšanai, netiek ņemti vērā pārējie būtiskie banku (banku grupu) peļņu un zaudējumus veidojošie elementi – piemēram, kredītzaudējumi, operacionālie izdevumi vai ieguldījumi jaunu tirgu vai produktu izpētei un jaunu tehnoloģiju un kibernetikas pasākumu ieviešanai. Ja kredītportfeļu kvalitāte ievērojami pasliktināsies un ekonomikā tiks vēroti recesijas efekti, solidaritātes iemaksa var izraisīt atsevišķu finanšu iestāžu nerentabilitāti un maksātspēju, apdraudot kopējo Latvijas finanšu sistēmas un ekonomikas stabilitāti. Ņemot vērā makroekonomisko un dažādu ārējo faktoru neprognozējamo ietekmi, solidaritātes iemaksas nesamērīgi lielo apmēru, finanšu sistēmas stabilitātes kontekstā nav pieļaujams solidaritātes iemaksas noteikt uz periodu, kas ir ilgāks par vienu gadu.

[13] Likumprojekts nekādi nerisina Latvijas būtiskāko problēmu, kas jau gadu desmitiem bremzē Latvijas ekonomikas attīstību, it īpaši uzņēmumu kreditēšanu - proti, ēnu ekonomikas īpatsvara samazināšanu (Latvijā ēnu ekonomika veido 26,6 %, Lietuvā – 23 %, Igaunijā – 19 % no IKP). Valsts budžeta izaicinājumi risināmi patiešām solidāri, nodrošinot, ka papildu nodokļu ieņēmumi ir saņemti solidāri no visas Latvijas sabiedrības, arī no ēnu ekonomikas dalībniekiem, ne tikai pastāvīgi palielinot dažādu maksājumu slogu godprātīgiem nodokļu maksātājiem, tostarp bankām. Mūsu ieskatā efektīvs veids būtu PVN likmes paaugstināšana un dažādu PVN atviegloto likmju skaita mazināšana. Svarīgi ir pārskatīt un efektīvizēt valsts izdevumus, uz ko regulāri norāda dažādas uzņēmēju organizācijas un sociālie partneri.

II Komentāri par likumprojektu

[1] Likumprojekta izstrāde neatbilst labam likumdošanas principam². Nav veikts visaptverošs ietekmes izvērtējums ne uz katru banku atsevišķi, ne uz visu sektoru kopumā, it īpaši uz tā finanšu stabilitāti. Nav veikts likumprojekta izvērtējums par regulējuma atbilstību valsts atbalsta sniegšanas nosacījumiem, it īpaši minētais attiecas uz iespējamu pretlikumīgu valsts atbalsta sniegšanu bankām, kas tirgū ienākušas pēc 2022. gada.

[2] Solidaritātes iemaksas bāzes aprēķina algoritms ir neproporcionāls un netaisnīgs, un solidaritātes iemaksas veido nesamērīgi lielu nodokļu slogu kredītiestādēm.

[3] Iemaksas bāzes aprēķins neievēro banku grupu reālo iesaisti Latvijas tautsaimniecības finansēšanā. Proti, bankām ievērojama daļa no procentu ienākumiem ir saistīta ar jaunā finansējuma pieaugumu, kuru bankas veicināja, tostarp ar dažādām kampaņām kopš 2023. gada. Tādējādi bankas (banku grupas) tiks finansiāli sodītas par jau notikušo kredītportfeļa palielināšanu, it īpaši tas skars bankas, kas ir pārņēmušas citas bankas, finanšu iestādes (banku kredītportfeļus) un bankas kas strauji audzējušas jauno kreditēšanu (kredītportfeļus).

[4] Likumprojektā piedāvātais modelis nemotivē palielināt kreditēšanu, jo bankām pieaugs izdevumi maksājot virspeļņas nodokli (solidaritātes iemaksu) no neto procentu ienākumiem, neskatoties pēc būtības uz to rašanas iemeslu – jauns kredītportfelis vai procentu likmju pieauguma rezultāts.

[5] Procentu ienākumi no jauna finansētā kredītportfeļa (*new lending*) Asociācijas ieskatā ir noteikti izslēdzami no solidaritātes nodokļa aprēķina. Norādāms, ka šāda pieeja izmantota arī Lietuvas modelī, kas anotācijā norādīts, kā likumprojekta izstrādes avots.

[6] Iemaksas aprēķins tikai no pieaugušajiem tīriem procentu ienākumiem, neņemot vērā šo ienākumu gūšanas nodrošināšanai uzņemtos papildus administratīvos izdevumus un arī paredzamos, ar likumu noteiktos administratīvos izdevumus, kas saistīti, piemēram, ar bankomātu tīkla un banku pārstāvniecību reģionos nodrošināšanu, ir nepamatots un netaisnīgs.

---

² Skat., piemēram, Satversmes tiesas 2021. gada 6. aprīļa spriedumu lietā Nr.2020-31-01 (15.p.) un Satversmes tiesas 2022. gada 10. marta spriedumu lietā Nr.2021-24-03 (21.4.p.)

[7] Nav korekti par solidaritātes iemaksu aprēķināšanas bāzes periodu noteikt periodu ar negatīvām procentu likmēm un Covid-19 krīzes periodu. Tie neatspoguļo vidējo, parasto situāciju ne attiecībā uz banku procentu ienākumiem, ne vēl jo vairāk kreditēšanas attīstību. Būtu objektīvi salīdzinājumam izmantot ECB noguldījumu references likmi 2%, kas, arī saskaņā ar ECB redzējumu, raksturo vidējo, stabilo ekonomikas balansu. Neto procentu ienākumu bāze, kas noteikta kā 2018. – 2022. gads noteikti būtu koriģējama, ievērojot, piemēram, šajā laikā notikušo banku apvienošanās efektu, kā arī citus būtiskus aspektus. Proti, laikā starp 2018. – 2022. gadu notika vairāku banku apvienošanās (uzņēmumu pievienošana bankai). Pievienotais uzņēmums būtu iekļaujams neto procentu ienākumu bāzes aprēķinā jau no pievienošanas sākuma perioda, pretējā gadījumā bāze tiek neproporcionāli un nepamatoti mākslīgi samazināta. Norādāms, ka šāda pieeja izmantota arī Lietuvas modelī, kas anotācijā norādīts, kā likumprojekta izstrādes avots.

[8] Paredzams, ka likumprojekta anotācijā norādītais attiecībā uz 224,2 miljonu eiro iekasēšanu no bankām trīs gadu laika periodā, negatīvi ietekmēs tautsaimniecības finansējuma pieaugumu, proti, ietekmējot jauno kredītu piešķiršanu par apmēram 1 miljardu eiro.

[9] Solidaritātes iemaksa samazinās nozares dalībnieku ienesīguma perspektīvu. Lai saglabātu līdzvērtīgu ieņēmumu līmeni, tiks radīts stimuls pārorientēties uz produktiem ar augstāku ienesīgumu, piemēram, patēriņa kredītiem, kā arī transakcijām un ikdienas pakalpojumiem, kas nav saistīti ar kreditēšanu un cita veida finansējuma piešķiršanu, tādējādi palielinot risku līmeni banku sistēmā, kas ilgtermiņā var atstāt negatīvu ietekmi uz finanšu stabilitāti.

[10] Likumprojekts būtiski mazina stimulu iegādāties obligācijas, tostarp Latvijas valsts emitētās, kas neatbilst Latvijas kapitāla tirgus attīstības mērķim. Norādāms, ka Lietuvas modelī, kas anotācijā norādīts, kā likumprojekta izstrādes avots, obligācijas ir izslēgtas no nodokļa tvēruma, lai bankas turpinātu iegādāties obligācijas, tostarp Lietuvas valsts emitētās.

[11] Ievērojot dažu banku klientu darbības specifiku, aprēķinot kreditēšanas (finansēšanas) pieaugumu, likumprojekts neņem vērā ārpusbilances kreditēšanas pieaugumu.

[12] Likumprojektā nav skaidri noteikts, ka solidaritātes iemaksa, kas definēta kā nodeva, samazina uzņēmumu ienākuma nodokļa (UIN) bāzi. Ja tas netiek noteikts, tad bankas nodokli maksās dubultā, kas nav pieļaujami.

[13] Solidaritātes iemaksas maksātājs saskaņā ar likumprojektu, nosakot savu solidaritātes iemaksas bāzi, ņem vērā arī tā filiāļu, kas izveidotas un darbojas citās valstīs, solidaritātes iemaksas bāzi. Norādāms, ka, piemēram, filiāles Lietuvā un Igaunijā ir atsevišķas nodokļu maksātājas savās rezidences valstīs, kam jāievēro attiecīgās valsts likumi, kas nozīmē, ka par vienādas nozīmes ienākumu tiks samaksāta nodeva (nodoklis) dubultā gan Latvijā, gan ārvalstīs. Šāda situācija ir nepieļaujama, tādējādi, ja likumprojekts tomēr tiek virzīts, filiāļu iekļaušana aprēķina bāzē ir jāizslēdz no likumprojekta.

[14] 2025. gadā, saskaņā ar aplēsēm, piemēram, Citadeles bankai veidosies būtisks solidaritātes iemaksas maksājums, ja likums tiek pieņemts. Banka jau būs veikusi UIN avansa piemaksu 2024. gadā. Šo maksājumu nevarēs izmantot, kamēr banka nesadalīs dividendēs iepriekšējos gados akumulēto peļņu un no meitu sabiedrībām saņemtās dividendes. Likumprojekts nenosaka, vai solidaritātes iemaksu varēs samazināt, kamēr netiek izmantota akumulētā peļņa, kas izveidojusies līdz 2017. gadam un no meitu sabiedrībām saņemtās dividendes.

[15] Likumprojekts skaidri nenosaka, bet tam būtu jānosaka, ka solidaritātes iemaksa, ja tā tiek noteikta ar likumu, tiek rēķināta bankas konsolidācijas grupas ietvarā, vienlaicīgi paredzot, ka nodeva (iemaksa) nav maksājama par bankas meitas uzņēmumiem (filiālēm) ārvalstīs, ievērojot šīs vēstules II [13] punktā minēto argumentāciju. Tas dos iespēju izslēgt arī šobrīd paredzēto "solidaritātes iemaksas bāzes aprēķina koeficientu", kas paredz būtiskas koeficientu korekcijas bankām, kuru nerezidentu biznesa daļa ir būtiska, turklāt, jo šī daļa lielāka, jo lielāka atlaide.

[16] Likumprojekts paredz, ka no solidaritātes iemaksas aprēķina bāzes atskaitāmi maksājumi Noguldījumu garantiju fondā un Vienotajā noregulējuma fondā, kā arī pēc būtības šiem maksājumiem pielīdzināmi arī maksājumi Vienotā noregulējuma valdei (*Single Resolution Board*) un arī Finanšu stabilitātes nodeva, ar piebildi, ka Finanšu stabilitātes nodeva, ja tiktu ieviesta solidaritātes iemaksa, būtu kopumā atcelama. Minētos maksājumus būtu pamats atskaitīt no solidaritātes iemaksas aprēķina bāzes pilnā apmērā, nevis piemērojot noteiktu koeficientu.

[17] Solidaritātes iemaksas noteikšana uz šobrīd likumprojektā paredzēto triju gadu termiņu ir nesamērīga un neproporcionāla, ievērojot makroekonomisko nenoteiktību, kādēļ nav iespējams prognozēt iemaksu negatīvās ietekmes apmēru uz individuālām bankām pēc vairāk kā gada. Ar likumu noteiktās administratīvās izmaksas, kā arī daudzas citas izmaksas bankām nākotnē tikai pieaugs (bankomātu tīkls, banku reģionālā pārstāvniecība, DORA (*Digital Operational Resilience Act*) regula, IT sistēmu noturība un tml.), tāpēc virspeļņas nodokļa (solidaritātes iemaksas) apmērs būtu ierobežojams ne tikai ar griestiem, bet arī nosakāms, ka tā maksājama tikai 2025. gadā.

III Konkrēti priekšlikumi tālākai rīcībai

[1] Asociācija lūdz likumprojektu tā esošajā redakcijā tālāk nevirzīt un apspriest citus risinājumus likumprojektā izvirzīto mērķu sasniegšanai. Asociācija vēlreiz uzsver vienkāršu ekonomikas pamatlikumu, kas attiecas arī uz kredītēšanu, jo ar lielākiem nodokļiem (nodevām) tautsaimniecības attīstību veicināt nevar.

[2] Asociācija aicina veikt likumprojekta visaptverošo ietekmes izvērtējumu gan attiecībā uz visu sektoru kopumā, gan attiecībā uz katru banku individuāli, it īpaši izvērtējot likumprojekta ietekmi no valsts atbalsta sniegšanas perspektīvas un godīgas konkurences aspektiem.

[3] Gadījumā, ja likumprojekts tomēr tiks virzīts tālāk, ko Asociācija neatbalsta, tad tas būtu būtiski pilnveidojams, izdarot vairākus grozījumus, kas izriet no šajā vēstulē norādītā, no kuriem būtiskākie izcelti zemāk.

[4] Nodokļa (nodevas) piemērošanu noteikt tikai uz vienu gadu, likumprojektā ietverot arī visus šajā vēstulē izteiktos Asociācijas priekšlikumus.

[5] Noteikt "griestus", t.i. maksimālo apmēru, cik jaunais nodoklis (nodeva) var veidot no katras bankas gada peļņas.

[6] Noteikt, ka solidaritātes iemaksa samazina UIN bāzi. Bankas no 2024. gada avansā maksā 20% UIN, līdz ar to būtu samērīgi ierobežot kopējo jauno nodokļu ietekmi uz bankām nepārsniedzot kopumā 30 % no bankas gada peļņas.

[7] Noteikt, ka nodoklis (iemaksa) maksājama no bankas grupas konsolidētajiem rādītājiem, vienlaicīgi paredzot, ka nodoklis (iemaksa) nav maksājama par bankas meitas uzņēmumiem (filiālēm) ārvalstīs, kā arī būtiski, ka ar nodokli (iemaksu) netiek aplikta jaunā kredītēšana (*new lending*).

[8] Noteikt (priekšlikumu uztur BluOr Bank, Signet Bank, Industria Bank) 100 procentu atlaidi no maksāšanas periodā aprēķinātās solidaritātes iemaksas summas, ja bankas kredītēšanas pieauguma rādītājs sasniedz vai pārsniedz iekšzemes kopprodukta pieauguma tempu, kas reizināts ar 2.5.

[9] Noteikt (priekšlikumu uztur BluOr Bank, Signet Bank, Industria Bank) 100 procentu atlaidi no maksāšanas periodā aprēķinātās solidaritātes iemaksas summas, ja Latvijas rezidentu noguldījumu apjoms bankā nepārsniedz 500 miljonus eiro un kredītportfeļa pieaugums pārsniedz 10%.

[10] Noteikt (priekšlikumu uztur BluOr Bank, Signet Bank, Industria Bank), ja bankas aktīvu apjoms nodokļa (nodevas) maksāšanas perioda sākumā ir mazāks par 2 miljardiem eiro un

kredītportfelis, salīdzinot ar 2019.gada 31.decembri, palielinājies vismaz par 50%, tai nav jāveic solidaritātes iemaksas bāzes aprēķins.

[11] Paredzēt, ka Latvijas Banka dara visām bankām zināmu konkrētu pieauguma tempu. Gadījumā, ja nodoklis (nodeva) tiek ieviests uz termiņu, kas ir ilgāks par vienu gadu, noteikt, ka atlaides piemērojamas jau sākot ar 2025. gadu, balstoties uz 2024. gadā uzrādīto kredītēšanu.

[12] Noteikt, ka no nodokļa (nodevas) bāzes atskaitāmi pilnā apmērā maksājumi Noguldījumu garantiju fondā, Vienotajā noregulējuma fondā, Vienotajai noregulējuma valdei, kā arī Finanšu stabilitātes nodeva, ja tā kā pagaidu nodeva netiek atcelta ar jaunā terminētā nodokļa (nodevas) ieviešanu.

[13] Gadījumā, ja likumprojekts tiktu pieņemts un ja tas tiktu atzīts par atbilstošu valsts atbalsta sniegšanas nosacījumiem, noteikt ka nodokļa (nodevas) atlaide tiek saņemta uzreiz par tekošo gadu, nevis veicot pārrēķinu nākotnē.

[14] Iesaistīt Asociāciju turpmākā darbā pie likumprojekta, ja pēc Asociācijas argumentu uzklaušanās, starptautisko ieteikumu izvērtēšanas un visaptveroša ietekmes izvērtējuma, tiek izlemts virzīt tālāk iniciatīvu par solidaritātes iemaksu.

Pateicamies par sadarbību!

Ar cieņu

valdes loceklis

Jānis Brazovskis

**ŠIS DOKUMENTS IR ELEKTRONISKI PARAKSTĪTS AR
DROŠU ELEKTRONISKO PARAKSTU UN SATUR LAIKA ZĪMOGU**